

Koldingbogen

ÅRSTAL:	1985
FORFATTER:	Hanne-Mette Pedersen
TITEL:	Kolding – set af en tilflytter.
KORT RESUME:	Om forfatterens indtryk af Kolding som tilflytter i 1985.

KOLDING – set af en tilflytter

Af Hanne-Mette Pedersen

Indtil marts i år var min viden om Kolding begrænset til, at her er en slotsruin midt i byen, og at der overfor banegården er et værtshus i kælderen. Da mit kendskab til egnen – ja landsdelen, var af samme omfang, fortalte jeg glad mine bekendte, at jeg havde fået arbejde i Sønderjylland i Kolding.

Med denne viden flyttede jeg til byen – i øvrigt uden at kende en sjæl.

»En smuk, mindeværdig og moderne by byder Dem velkommen . . . « således lyder det fra borgmesteren i »Velkommen til Kolding kommune« – og det lyder jo godt.

Hvad det fysiske miljø angår, så er byens topografi et anstrengende emne at undersøge, når det skal ske pr. cykel.

Jeg har imidlertid fået mig placeret så snildt, at cyklen selv finder vej nedad om morgenen, medens hjemturen kan varieres, efter vejret, og hvor gaderne er mindre stejle. Efter mange sådanne omveje, må jeg tilslutte mig borgmesterens mening – her er faktisk meget pænt.

»En smuk, minderig . . . « Da jeg som sagt kendte til Koldinghus, før jeg permanent arriverede, forstår jeg til fulde udtrykket »minderig«. Koldinghus er ikke blot et minde over tidligere tiders storhed og fald, men i særdeles grad nyttig for en tilflytter som orienteringspunkt. Selv da jeg ankom med flyttebil, måtte turen ligges forbi slottet – ellers kunne jeg simpelthen ikke finde min nye bolig. Senere har jeg erfaret, at der rundt omkring i byen sidder kanon-

Staldgårdens røde kalk virker ligesom Rudolfs røde tud.

kugler i husene som bevis for at den idagværende fred og ro ikke altid har været fremherskende. At koldingenserne er et specielt krigerisk folkefærd er nu ellers ikke mit indtryk.

Byen skal sluttelig være moderne. Hvad er moderne? – være med på noderne! – følge med tiden?

Skal man dømme efter antallet af frisører og tøjforretninger – ja så følger byen mere end med. Også

byens udseende følger med tiden. »Sivegader« er løsningen, og det er imponerende som de graver!

Da også kulturlivet synes at trives, er springet fra en storby og til Kolding altså ikke så stort, men jeg er kommet sydpå! Dagligt afgår der busser, med billige indkøb som målet, tysk tv og radio strømmer ind i stuerne og så siger de »Hvad *må* der være« eller hvis man i de kolde måneder allierer sig med en

Graveriet i Jernbanegade.

hat: »Hvad *må* der være, Frue?« når man træder ind i en butik. Anvendelsen af ordet *må* i denne sammenhæng har jeg aldrig før oplevet (heller ikke at blive kaldt frue fordi jeg har hat på), men det virker utroligt behageligt og venligt, når man er vant til, at det nærmest er en personlig fornærmelse overfor personalet, hvis man beder om at blive ekspederet.

Det skal ingen hemmelighed være, at jeg den første dag kørte fejl – jeg kunne ikke finde den rigtige

bro! – og netop broerne, banen og åen er med til at give byen sin helt specielle profil.

At man i dagligdagen skal orientere sig efter en bro eller tunnel, er for mig helt nyt, og det giver dejlige associationer til rejser i det sydlige Europa. Disse tanker får ekstra næring, når man flere gange dagligt passerer åen, mens togets buldren gennem byens hjerte – der i starten gjorde én forskrækket og egentlig var generende, men nu blot er en del af

Hvor herligt bliver det ikke, når Sønderbro atter kan passeres uden fare for helbredet.

byens rytme: »Det var så 14.56 til Lunderskov – så mænd«.

Men, tilbage til vandet – fjorden og med den havnen.

Det kan pine mig lidt, at jernbanen så brutalt skil-ler by og havn ad – og med den megen trafik på havnen, skal man ud til en af lystbådehavnene for at mærke den friske luft og høre mågernes skrig, men er man først herude glemmer man alle forhin-dringer – den høje himmel, vúet ud ad fjorden og bådenes vuggen er livsmedicin.

Jo, her er faktisk dejligt! – Byen har det hele og her er fredeligt – uden at man af den grund kom-mer til at kede sig.

Kik i lystbådehavnen.

Kulturen trives – kunsten breder sig.